

Ordets utsæd i India og Kina.

Fra str. Rachel Edwardsen.

Karwi 4. sept. 1930.

Kjære misjonsvenner!

«— Likesom menneskesonen ikke er kommen for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til løsepenger for mange».

«La dette sinn være i eder som og var i Kristus Jesus».

O, denne dype, utforklarlige Jesu kjærlighet som gjorde at han, allmaktens Herre, var villig å bli regnet som et menneske, leve som en fattig, alltid tjene menneskeslekten og stadig ydmygende sig selv; lydig inntil døden, bærende vanære og forsmædelse, og alt for vår skyld — for min skyld. Når en får se litt av Jesu goddommelige kjærlighet og det offer han bragte, blir alt annet så smått og uverdigg. Det blir bare det dype begjær tilbake at dette sinnelag, som var i Jesus Kristus, måtte være i oss, bli undervist i de daglige små ting, såvel som i de store avgjørelser i vårt liv.

Når en lever i hedningeland, ser en i spesiell grad hvor dypt lesten har sunket, og hvor helt motsatt den menneskelige natur er fra Jesu sinnelag. Det ser ut som de neppe kjenner ordet barmhjertighet; selv blandt dem som har vendt hedenskapet ryggen og begynt å følge Jesus, ser en hvor vanskelig de har for å tjene hverandre, hvis ikke Jesus riktig har fått tatt dem under behandling. (Der er, lovet være Jesus, de innfødte kristne som vilde gjøre mange «hvite» kristne tilskammene). Min bønn er at Herren må få helige sitt folk i disse siste dager, så verden må få se i oss et mere Kristus-lik folk.

Vi takker Herren for det begjær Gud selv har nedlagt i mange av sine etter en ny vekkelse blandt Guds barn, en vekkelse i våre egne hjerter.

Da jeg var på fjellet i sommer, var det en engelsk kirkemisjonær som delte ut små kort, hvorpå var skrevet: «Vil du gjøre dette til din daglige bønn inntil svaret kommer: «O Herre, send en vekkelse og begynd i mig for Jesu skyld». — Det var også underbart å se det verk Gud fikk gjøre i mange hjerter på fjellet i sommer. På motene fikk vi verdige budskap i Helligåndens salvelse; det bragte ikke alltid den jublende lovprisning, men ofte den dype ransakelse og ny hunger i hjertet. Men lovet være Jesus, der var også hjerter som blev tilfredsstillet! En søster fra den presbyterianske kirken fikk oppleve en herlig dåp i den Hellig And, og både fra den kirke og mange andre kirker og misjonær var det sjele som blev riktig hungre efter den samme kraft og fylde som disiplene erfarte på pinsedag. — Det var en

Velsignede møter på fjellet. — Gandhi-bevegelsen. Den innfødte evangelist Peter Kuans arbeide i Peking fengsler m. v.

uforglemmelig tid på fjellet i sommer. Jesus blev herliggjort.

Det var på mange måter stor forandring å komme ned, men Jesus er den samme. Skjønt det var i regntiden (1. august) foltes varmen trykkende. Det vrimler også av kryp i denne tid: skorpioner og padde hopper om inne så vel som ute, insekter i mengde, fluesvermer om dagen og myggen er en plage om kveldene (meget av den bringer malaria). Og alt kryp i mel, gryn o.s.v. Mugg legger sig så fort på klær og annet, for ikke å snakke om den hvite maur som er en fryktelig fiende når den kan komme til, da den spiser op klær, tre o.s.v. Firfislene (et annet slag enn de hjemme) sitter rundt om på veggene. Sitter nettop og ser på en nu som er på jakt, men de er våre venner og får være i fred da de spiser op insekter. Alt dette er jo ting som en visst bare legger merke til den første tiden en er her ute.

Men det er også annet som det «vrimler» av i India idag: Agitasjon og opposisjon mot regjeringen. Skjønt Gandhi er i fengsel, ropes der: «Seir for Gandhi» på de fleste steder. Og ånden fra Russland gjør sig sterkt gjeldende. Som dere nok vet har det vært opprør mange steder. Forøvrig drives der opposisjon mot regjeringen på mange måter. Da jeg kom ned fra fjellet, så jeg på en stasjon en flokk Gandhi-menn komme marsjerende med sine flagg, og i en by noen av disse gutter som blokerer veien til engelske forretninger. — Også her i Karwi har det vært noe urolig. Fem blev arrestert for en stund siden. En stor mengde fulgte dem til fengslet og stod utenfor for å vise dem sin hyldest. Det hadde visstnok vært slagsmål mellom mengden og politiet, etter hvad vi hørte. Flere av politiet blev tilkalt anneksteds fra. Bazaren (alle butikker) var stengt et par dager på grunn av arrestasjonen. I forrige uke blev det igjen arrestert noen, og forleden dag da jeg gikk gjennom bazaren, var det Gandhi-flagg i de fleste butikker.

Vi vet ikke hvad fremtiden vil bringe, men vi føler oss så trygge i Herrens almektige hånd, i hans varetekt, han som ikke slummer og ikke sover. — Vi ser på de små og tenker og sier under tiden: Nei, vi kunde ikke forlate dem.

Har visst aldri fortalt om den minste «babyen» vår. Glemmer ikke det syn, da jeg så ham for første gang. Så tynd og elendig at

det vanskelig kan beskrives. Ansiktet hadde et gammelt, lidende uttrykk (de innfødte kalte ham for «gammel'n» på grunn av ansiktstrykket). armer og ben var likesom visne. Moren, som var enke, hadde i lengere tid gitt ham opium. Og det er hun ikke alene om. Det er hvad så mange av Indias fattige mødre gjør, for at de små skal tie stille, så de kan arbeide. Og så syk som denne lille var, svevende mellom liv og død. Men Jesus hørte bonner og rorte ved lille Samuel. Han er en slik god liten skatt, der han ligger i sengen sin og «småprater» litt. — De andre små er friske og kjekke, leker og «prater» dagen lang. De vil gjerne sende en hilsen, når de ser en av «tantene» skrive brev.

Igen takk for Misjons-Røsten som kommer med hilsen fra de forskjellige hjørner av vingården. Gud velsigne eders som arbeider med bladet, og sin gjerning på de forskjellige steder.

De beste hilsener, eders i Jesus forbundne

Rachel Edwardsen, Mission House, Karwi, distr. Banda U. P., India.

Hilsen fra str. Olga Schult før hennes reise til Kina.

Kjærligheten er langmodig, er velvillig — den utholder alt, tror alt, håper alt. — Men nu blir de stående disse tre: Tro, håp og kjærlighet. og størst blandt dem er kjærligheten.

Der høres om fryktelig borgerkrig og uro fra Kina, stor hungersnød, bolsjevikisk and blandt den studerende ungdom, religionsundervisning forbudt i skolene og lærebøker er innført som influerer barna til mistro mot utlendingene o.s.v.

Skal vi la hendene synke? Skal vi som leviten se på noden og gå forbi? — Nei, nei! De kjære arbeidere i Herrens vingård der ute har så veldig meget å kjempe mot og de trenger mer enn noensinne Guds barns kjærlighet, forståelse og medfølehet; ikke en medlidenhet som kan rore sig under et misjonsmøte og lar det bli dermed, men den sanne medfølelse som fører til handling, den som besjelet vår Frelser, om hvem det står: «Da han så folket, ynkedes han innerlig over dem, ti de var ilde medfarnede og forkomne — da sa han til sine disipler: Bed».

I vår misjon i Peking og utenfor byporten arbeider vår gode evangelist Peter Kuan og hans

hustru bibelkvinnen Rakel samt en medhjelper, Stefanus Tsav. alle frelst i vår misjon. Av Peters brev — han skriver gjerne et par ganger om måneden — forstå jeg at de har vanskeligheter å kjempe imot, men at de løfter sine øine til Herren. Peter skriver: «Jeg vet at Jesus elsker mig innerlig og har gitt mig megen nåde, hvor dan kan jeg gjengjelde min Herre? Jeg arbeider for ham, jeg må arbeide for Herren. Hvordan så tiden og situasjonen er, så vil jeg vidne om ham».

Ved siden av det evangeliske arbeid, har de henvend et års tid hatt en liten skole for fattige kineserbarn i vårt lille lokale utenfor byporten. De har her 16 elever, gutter og piker, som får undervisning 3 timer daglig. Fagene er religion, lesning, skrivning og regning. I denne lille skole kan de altså fritt undervise i kristendom. De skriver at flere av barna er påvirket og at noen av barnas foreldre også kommer på motene, og at motene der er meget velsignede.

Peter Kuan skriver videre, at i deres lille skole er flere ynkerverdige piker, både legemlig og åndelig elendige, og han spør om der skulde være noen som kunde hjelpe?

Peter besøker også regelmessig et par store fengsler, og langenes elendighet rører ham dypt. «De er bundne på hender og føtter», sier han. De kan ikke komme ut, så hvis ingen gikk til dem og forkynte evangeliet i fengslet, vilde de ikke få høre.

Det er også evangelister fra andre misjoner, som besøker disse fengsler. Herom beretter vår evangelist: «Når vi kommer dit, ber vaktene oss om å dele oss til de forskjellige avdelinger, en i hver avdeling. Når vi så kommer inn, slutter fangene sitt arbeid, setter sig ned og lytter til predikanten. De opfører sig godt og der er ingen forstyrrende lyd. Deres hjerter er meget bedrøvede, men når vi forkynner evangeliet for dem, blir de glade. Mange ønsker å tro på Jesus; de føler likesom deres iegemer også blir mer fri, når de blir frelst. En dag, da jeg prediket i skoavdelingen — der er vel 80 fanger — og jeg talte om hvor hoit Gud elsker verden og sendte sin sønn — om hvordan Jesus gav sitt liv for våre synder på det grusomme kors o.s.v., så de alle glade ut, munnen åpnedes så tennene syntes, og alles øine var rettet like på mig. En times tid (den tid det er tillatt å

ha mote) syntes så altfor kort for oss. Da jeg sluttet motet vilde det ikke la mig gå. Vær god å bede for oss og for fangene. — Det er en lange, en bonde, han hørte evangeliet, trodde og blev døpt for et år siden. Han leser alltid i bibelen når han er ferdig med sitt arbeid. En dag leste han om «faste», og spiste så ikke noen dager, men arbeidet dog som før. Da vi hørte det, og forklarte ham at vi blir frelst av nåde alene ved tro, mottok han disse ord —>. Så langt Peter.

Veien til fengslene er så lang, at Peter i de to år han har virket i disse, hver måned har brukt en tiendedel av sin ikke for store lønn til befordingen dit. Både arbeidet i fengslene og å en lille skole har han begynt etter eget initiativ, mens jeg har vært hjemme.

Den 16. oktober vil jeg over Sibirien reise ut igjen til de kjære der ute, som venter så meget på mig.

Venner, legg mig og misjonen frem for Gud i innerlig bønn!

Vi trenger som Guds barn bonner og pekunier støtte. Uten at Guds barn i hjemlandene vil støtte vårt misjonsarbeid, måtte dette opføre. La oss være medarbeidere for sannheten!

Eders for kinesernes frelse
Olga Schult.

Soster Schults kasserer er: Gerda Sigveland, Rosenborggaten 1, Oslo.

Gjør det lille du kan.

En Herrens engel talte til Filip og sa: Stå op og gå mot syd på den vei som går ned fra Jerusalem til Gasa. Den vei er øde. Ap. gj. 8, 26. Det er underbart å få vandre i Herrens fortrolige råd. Men det ser underlig ut for oss mange ganger. Etter at Filip var brukt til en slik herlig vekkelse, som i Samaria, fikk han bud av en Herrens engel å dra ut på en øde vei. Etter all sansynlighet skulde det se unyttig ut, men han var lydig og gikk og fikk oppleve at når Gud taler lønner det sig å være lydig.

Denne beretning om Filip som fikk undervise og døpe en etiopisk høvedsmann kan lære oss at også på «de øde steder» — det vil si i det små, kan Gud bruke oss. Beretningen om Paulus og hans medarbeideres samtale med kvinnene ved bedestedet i Filippi, hvor Gud oplot Lydias hjerte, er også et herlig vidnesbyrd om at det blir resultater av hvad som er gjort i det små. Bare det er gjort i troskap. G. I.

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Tå utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Liten lønn. Stort arbeide.

En ung misjonærs valg.

Da det kjente verdensfirma Standard Oil Company skulde åpne et nytt virkefelt i Kina, gjaldt det om å finne den rette mann som leder. Den nedsatte komite holdt i den anledning et møte som varte nesten hele natten. Formannen fremholdt fire kvalifikasjoner som vedkommende leder måtte ha: han måtte være under 30 år, måtte ha gjennomgått en solid og fullstendig utdannelse, ha gitt bevis på evner som leder og måtte kunne tale kinesisk. Mange dyktige menn ble foreslått, men ingen ble funnet gode nok. Det så ut til at møtet skulde bli uten resultat.

Tilslutt reiste en ung mann sig, henvendte sig til formannen og erklærte, at han kjente en mann som nettop passet til stillingen. Han tilføjte at mannen på den tid var i Kina og bodde i den selvsamme byen hvor selskapet hadde planlagt å opprette hovedkvarter. Han var 28 år, hadde 3 års øvelse i det kinesiske språk, hadde diplomer fra 3 universiteter og hadde kinesernes tillit. Dessuten var han født leder.

Noen spurte hvor stor lønn denne mannen hadde, og hans venn overrasket komiteen ved å svare: «Seks hundre dollars om året».

Formannen som var forbauset over den dårlige lønn, trodde det måtte være noe galt fatt.

Men den unge mann svarte: Jeg vet det er noe galt, men feilen ligger hos dem i hvis tjeneste han er. Han arbeider for et misjonsselskap.

Efter en stunds forløp blev man enig om, at den unge mannen skulde reise til sin venn og tilby ham stillingen for 10.000 dollars årlig og hvis dette tilbud blev avslått å stige til 12.000 eller endog til 15.000.

Mannen reiste til Kina, fant sin venn og tilbød ham stillingen for 10.000 dollars om året. Misjonæren avsa. Tilbudet blev forhøyet til 15.000 dollars, men blev ikke mottatt.

Tilslutt spurte agenten: «Hvor meget vil du da ha?»

Misjonæren svarte: «Det er ikke spørsmål om lønn. Den er stor nok. Det er ikke noe galt med lønnen, men med arbeidet. Det er for lite. Du tilbyr mig en stor lønn, men et lite arbeid. Jeg har en liten lønn, men et stort arbeid, og jeg vil heller ha et stort arbeid med en liten lønn enn et lite arbeid med en stor lønn. Jeg takker dig for den tillit du har vist mig ved å tilby mig dette,

men jeg føler at jeg vilde være en narr, hvis jeg forlater mitt arbeid med å vinne sjeler for å selge olje».

Fra Jersey City, U. S. A.,

har vi mottatt brev, hvorav vi hitsetter:

«Guds fred!

En venn av mig abonnerte på bladet for mig uten mitt vidende for et år siden. Det har vært en glede for mig å motta det.

Sender to dollar som betaling for det kommende år — — —».

Ovenstående utdrag viser, at det ikke er forgyves å arbeide for bladets utbredelse. Hvis noen av bladets lesere har venner eller slektninger i utlandet, vil det være en glede for dem om du abonnerer på «M.-R.» og betaler et halvt — eller et helt år — for dem. Det koster til utlandet kr. 6.00 pr. år, kr. 3.00 pr. halvår. Send bestilling idag. Adressen er «Misjons-Røsten», boks 32, Sarpsborg.

Betrakt Jesus!

Bli fylt av Anden!

Drick eder ikke drukne av vin hvori det er ryggesløshet, men bli fylt av Anden! Paulus skriver her inspirert av den Hellig And til Efesermenigheten, at de skulde avlegge alt det som hører det gamle menneske til, som forderves ved de dårlige lyster og isteden bli fylt av Anden. Det er kun denne fylde som fører inn i et skjønt forhold til den levende Gud. Men for at dette kan skjje, må det som hører med til det gamle menneske fjernes. Gud vil i sin uforskyldte nåde hjelpe oss slik at alt som vil hindre oss i løpet blir fjernet, så Anden kan fylle oss i rikelig mål. Det er alene dette som kan gjøre vårt liv innholdsrikt. Amen. For i den fylde vi mottar åpenbares Guds godhet og vi priser Gud av hjertens lyst for den underbare stilling han ved sin And har ført oss inn i. Jo mer vi blir fylt av Anden, jo større og herligere blir Jesus for oss. Han stråler frem for vårt indre vesen så vi i sannhet får se, at han er Faderens avgjans og hans vesens uttrykte billede. Herrens navn til ære og pris. Ja det er overflod av liv i Jesus, som er ophavet til den underfulle frelser som vi er kommen i besiddelse av. Og den virker at det stiger et begjær ut fra hjertedypt: Herre fyll oss mer og mer med denne fylde som har en så ubegrenset lykke og salighet i sig. Vår Jesus har på en herlig måte sørget for oss til alle tider. Det fikk også venneflokkene i Efesus erfare. Dagene var onde. Efesus var sentrummet for avgudstilbedelsen så den trengte Guds bistand på alle områder. Guds trofasthet kommer så underfullt til syne idet Paulus fikk den skjønne oppgave å skrive Efeserbrevet hvori Guds hjertelig for sitt folk åpenbares i et ubegrenset mål, som vi også idag nyter innholdet av med fryd. Herrens navn til ære og pris for det som har vært skjult fra evige tider i Gud, som har skapt alt kommer så underbart veldende frem. Det har den egenskap i sig, at det har en frelsende og bevarende makt til å beskytte oss mot alle ting i denne farefulle verden. Det står så velsignet om

Marxisme kontra troen på Jesus.

Av alle de verdslige bevegelser som er oppstått gjennom tidene, kan ingen hvad omfang og voksende velde angår sammenlignes med de som sorterer under betegnelsen marxisme. Med andre ord vil det si kommunisme, sosialisme, kooperasjon og andre bevegelser, som enten er mål eller midler under foregivende av å skape ideelle forhold på jorden. Men alt skal holdes ad gudshetens vei. Guds skjær ad gudshetens vei. Guds forordninger står helt i veien. Kjærlighetens evangelium skal ombyttes med hatets. Uten at mennesket blir omskapt i sitt indre ved evangeliet, mener disse riddere at man ved diktaur og ytre maktbud skal kunne omforme menneskeheten kun til paradisiske. Dette skulde skjje ved å rydde grunnen helt for alt som hindrer materialismen fra å gjennomføre ge hele menneskeheten.

Merkelig nok finnes der også en del troende som lar sig dære av denne antikristelige lokkemat. Det er allerede nu ikke vanskelig å skimte konturene i det under oppbygning værende antikristelige system. All den verdensomspennende organisasjon og sammenrotting av folkene på et så bevisst Kristus-fiendtlig grunnlag, kan ingen av oss troende mene er noe tilfeldig og derfor ikke skulde ha krav på vår aktpågivenhet.

Nei, Guds ord gir nok et klart billede av de forhold som er oppe i tiden nu: «Og nu vet I hvad som holder igjen, så han først ska åpenbares i sin tid. Ti lovløshetens hemmelighet er alt virksom, bare at den som nu holder igjen ryddes av veien; da skal den lovløse åpenbares; han som den Herre Jesus skal fortære med sin munns ånde og gjøre til intet ved sin til-

kommelses åpenbarings». 2. Tes. 2, 6-9.

Tross meget kan utsettes på de nuverende forhold i samfundslivet så har det ifølge Herrens utsagn sin årsak kun i det at menneskene ikke først søker Guds rike og hans rettferdighet, så man kan få alt det ovrigt i tilgift. Math. 6, 33.

Diktatur med tvangsorganisasjon av hele folket under marxismens septer, må selvfølgelig føre til det stikk motsatte resultat. Det vil vise sig å være en alvorlig ting for en troende å bli innviklet i dette organisasjonsnett.

Russland er, som det vites, kommet lengst i retning av de forhold som omtales i Apb. 13, 16-17: « — Ingen skal hverken kunne kjøpe eller selge uten at de har dyres merke». De trengsler som de troende allerede har gjennomgått fordi de ikke har kunnet stille sig inn under dette system, er kjent nok.

Hvorfor skulde da nettopp Russland være det første land som fikk merke de begynnende veer til den store kommende trengsel?

Dette er også et forbillede på den endelige avgjørelse på denne verdens husholdning.

Men forøvrig ser det også ut som at Russland blir utgangspunktet for de tallose herskarene, som skal dra ned mot Jødeland, hvor endelig Herren selv i slaget ved Harmageddon ifølge sitt ord skal tilintetgjøre dette veldige fremstøt mot hans gamle eiendomsfolk, som på den tid er vendt tilbake til sine fedres land. Konferer de 6 kapitler: Esekiel 38 og 39, Zakarias 14. Apenbaringen 17, 18 og 19.

Broderligst

Johs. Nilsen.

Jesus i brevet at han for op over alle himle for å fylle alt. Halleluja. Da Jesus hadde fullbragt dette skjønne og underfulle forløpsningsverk på Golgata og seirnde brutt dødens lenker og stod op med guddoms velde, for han op og satte sig ved kraftens høire. Og han sendte Anden som Faderen hadde lovet, den And som gjør Jesus levende for de hjerter som tror. Ja, Hellig-Anden har en enestående herlig oppgave. Tenk så stort at Gud er så glad i oss at han ga oss en Talsmann, som skal være i oss og hos oss evindelig. Halleluja! Hvis ikke Gud i sin uforskyldte nåde hadde gitt oss denne veileder så vilde forsoningsverkets underfulle rikdommer være en død kapital for oss, men nu blir de gjort levende. All ære til Jesus. Nu nyter vi bare ham, Jesus selv, vårt påskelam. Aldri kommer vi på skam. Priset være Gud!

Vi var uvidende om Guds herlige plan som han fattet hos sig selv, og som gikk ut på bare å gjøre godt imot menneskeslekten. Derfor sendte han Talsmannen som veileder og opplyser og gir oss innsikt i Kristi hemmelighet. O, hvor underbart det er. Det kan ikke tolkes med ord, men saliggjørende er det både for legeme og sjel og ånd. Sannhetens ånd klargjør at vi som var hedninger er medarvinger og hører med til legemet og har del med i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet. Ja, det er herlige opplysninger vi får om Guds miskun-

nelige hjertelig i Jesus. Det virker at det brenner i de hjerter som er stille for Andens liflige rike opplysninger. Amen.

Vi er hjelpeløse og udelige i oss selv, men han er kommet for å hjelpe og styrke oss i alle livets forhold, så det har isannhet sin store betydning, at vi som Guds folk blir fylt av Andens kraft. Vi lever jo i avslutningen av tidshusholdningen så vi erfarer mer enn før, at tidsånden i denne verdens mørke har en veldig makt i sig og har så lett for å besnære oss. Derfor er det kun Herrens velsignede fylde som kan bevare og holde oss i en våken stilling. Kan av erfaring si at det er underfullt å bli fylt av Anden. Livet er så skjønt og innholdsrikt. Mitt hjerte er fylt med en utsigelig glede fordi jeg er frelst og Jesus er bleven større og herligere og dyrebarere for mig enn noensinne før og innsikten i Guds velsignede sannheter er blitt større. Lovprisningen og taknemligheten stiger. Slik virker det når vi blir fylt og atter fylt av Anden og dette er veien til et mere rikere og fruktbarere liv i Gud. Guds vilje er at vi skal søke etter mere, og få mere. Foran oss ligger en alltid dypere og rikere fylde. Amen!

Det har vært megen strid om Anden og dens verk i vår tid. Og årsaken til denne bedrøvelige stilling som er til stor skade for Guds store rikes sak, ligger deri at sannheten om Andens ypperlige gjerning hos mange aldri

ORD FOR DAGEN:
Ve eder, når alle mennesker taler om eder! si på samme vis gjensidig fedre med de falske profeter. Men eder, som hører, sier jeg: Enk eder, gjør vel imot dem som eder, velsign dem som forfølger bed for dem som taler tåle om eder. Luk. 6, 22-23

Universitetsgaten 20

Vennestevne avholdes om kvelden vil lørdag og søndag den 18. og 19. oktober.

Enhver hjertelig velkommen. De der ønsker innkvartering må melde sig innen 15. oktober til brodrene

T. Gabrielsen, Møllergt. 23.

E. Nilsen, Thv. Meyergt. 23. kommer lenger enn til hodet, og blir bare en tom lærestilling. Gud teori, men aldri en levende kjennsgjerning i hjertet. Gud at alle vilde komme inn på den herlige område og få erfare Guds den av Guds And. Herrens navn vilde da gå veldig frem. Begrensningen for Jesus vilde bli ta og alt vil være i den skjønne ste harmoni. Jesus, vår velsignede Frelser, helten fra Golgata, har vært verdig. Jesus skal ha ære himmel og på jorden for den som de han viste da han ga sitt liv for oss. Amen!

Arnt Gundersen
Mjøndalen.

Der lever en Gud

En tidligere fritenker, Leif dan, skriver til det franske tidsskriftet «... Hvor forferdelig er ikke et folks sår, når det ikke er balsam kan flyte en dråpe i oss av denne underfulle blod, som underfulle — akk, jeg tør ikke hans navn — han som var god. Og jeg — hvad skal det av Frankrike, hvis dets barn ke tror, hvis dets kvinner ber!

...A, et folk av døde deler jorden. Hvor det er hårdt å få denne nasjonal-kirkegårde være fritenker! Jeg kan det! Jeg har bedratt mig selv og det I som leste mine bøker og mine viser. Frankrike, Frankrig vend tilbake til troen, til et skjønneste dager! A forlate er å være fortapt. Jeg vet om jeg lever til imorgen. Men dette må jeg si til mine venner Lavidan orker ikke å dø som vantro. Helvede skremmer ikke. Men den tanke pinner: Der lever en Gud — og jeg er langt borte fra ham. Høit min sjel juble, om jeg får ve den stund da jeg på mine kan si: Jeg tror, jeg tror i Gud, jeg tror, jeg tror. Dette menneskehetens morgensang blir det natt!»

— Kristenlivet er som å klatre opad et berg, og dog som å gå i dalen; det er et liv i stadig oppere ydmygelse, og dog et stadig voksende glede.

— Hvis du har hjerte for dypt sunkne, vil du bli forbauset over hvor mange av disse holder sig nær til dig.

Stevne

avholdes søndag den 19. oktober i Tofte (Hurum) på Losjeloalekt kl. 11, 3 og 7. Alle hjertelig velkommen.

Avskjedsfest.

Menigheten på «Zoars» Kråkstad, avholder avskjedsfest for predikant O. Karlsen søndag den 26. oktober kl. 3 eftm. Tale av O. Karlsen med flere tilreisende brødre. Offer optas til Karlsen. Alle velkommen. For menigheten Nils Juelsen, forstander.

SPREDTE FELTER

Fra Harestua.

Har lenge tenkt å sende en hilsen herfra igjen. Har nu virket her ca. 5 uker, og vi har merket en herlig velsignelse fra Gud over møtene. Det har gått riktig mange folk og Guds ord skal ikke vende tomt tilbake. Halleluja! Ja, vi får også se litt av Herrens virke i vår midte, idet vi har hatt dåp flere ganger her. Vi foretar dåpen i en stor bekk hvor vi har laget et basseng, og ødelig rinnende vann fra fjellet. Ejør det til en fest å senke våre søsken ned. Halleluja! Folk synes det ser kaldt ut på denne årstid, men det er sant som en broder sa: Det er aldri for kaldt å gjøre Guds vilje! Halleluja.

En aften stod en kjekk ung mann op på et møte og bad oss å Jesus frelse ham, og det gjorde vi med glede. Dagen etter vidnet han om den fred han hadde fått, takk og lov! Har hele tiden bodd hos broder Jørgen Monsrud og da broderen har stor familie, er det nok mange som ynkes ham for byrden — men broderen har fått øie på Guds løfte, at Guds velsignelse gjør rik, og det er bare å stanse den tid som er tilmålt av Gud. Det har vært rene festmøter. Halleluja! Jeg er glad over å få være ute i dette herlige arbeid og å tjeneste i et så solid firma. Amen.

Hjertelig hilsen til Røstens lesere fra broder

H. I. Ersrud,
Ytre Enebakk.

F. t. Harestua den 7.—10.—30.

Hilsen fra Nøtterøy.

Sender en hilsen gjennom Misjons-Røsten til dere mine nådesøken i Viksfjord. Takk for samværet denne gang. Takk for de dagene jeg fikk være sammen med dere og fikk dele livet ord. O, hvor godt det var å kjenne samfundsbåndet, Anders samfund. Hvor godt det er å ha samfund med Faderen, Sønnen og alle de hellige og ha en Gud, en tro, en dåp og en Frelser. Er det ikke nok, søsken? Ja, jeg hører dere si amen, det er evig nok. Nok for tid og nok for evighet. Det var herlig også denne gang å få være hos dere. Håper snart å se dere igjen. Hils vennene i Larvik fra mig så meget. Jeg følte at Gud var iblandt dere og velsignet oss underbart, tross at det nok var motstandere. Men de skal ikke få noen makt, Jehova selv strider for oss og vi får være stille. Herren for-

later oss ikke selv om det er dem som sier det motsatte. Vi har fått Anders innsegl til forløsningens dag. Vi ber jo til ham som har døpt oss med sin And og fylt oss med den. La oss stille karret frem så han får fylle det. Men skal det skje så må det være tomt for alt været eget. Amen. Lev da vel, mine søsken i Herren. Håper snart å se dere igjen og frydes sammen med dere i vår felles Frelser.

Jesus, Jesus, jeg er din, jeg dig evig hører til. Kjøpt du har—mig med ditt blod, så står skrevet i din bok.

Jesus du ei glemmer mig om en mor forglemmer mig. Tegnet står jeg i din hånd, det er evighetens bånd.

Jesus du nu leder mig, inn på veien som er dig. Veien selv du bleven er og til himlen trygt mig bær.

Jesus nu jeg takker dig, trygt og sikkert bærer mig, hjemt til himlens skjønn land, der jeg skal få skue ham.

Ofte jeg nu stunder hjem til min aller beste venn. Der jeg ser ham som han er, og få prise evig der.

Takk for livet som du gav, dette liv jeg mottatt har. Selv du livet er i mig, derfor vandrer jeg din vei.

O. Olausen,
Nøtterøy.

Hilsen fra Holmsbu.

Kjære lesere! Lovet være Gud som har skjenket oss Jesus Kristus, sin Sønn, til oss syndige mennener. Ja, mitt ønske det er å prise min gjeløser, som har frelst mig i unge år. Satan vil gjerne at menneskene skal vente til at man blir gammel, men vi har ikke lov til å tenke slik. Jesus har bruk for alle, både ung og gammel. Høsten er stor, men arbeiderne få. Jesus vil at vi skal bruke det pund vi har fått, om det er lite eller stort.

Det er ikke så at alle grenene på vintreet er like store, men det er herlig å få være et lite lem på Jesu legeme. Priset være Jesus, som er prøvet i alt, og han kan derfor komme oss til hjelp, når vi blir fristet. Han har sagt: Bed og I skal få. Og han holder hvad han har lovet.

Min bønn til Gud er, at han må få sin vilje med sitt folk, og fylle oss med sin kraft. Ti vi skal være verdens lys og jordens salt.

Jeg tror det er mange som hungre, og derfor gjelder det å bruke det pund vi har fått. Lys op i det hjørne hvor du er, og du skal kjenne Guds velsignelse. Og hvis du skulde være uten håp, så kom til Jesus. Han står med åpne armer og ønsker å frelse dig. Han gjør ikke forskjell på hverken fattig eller rik. Han er kommet for å frelse det som er fortapt.

Søk Herrens mens han finnes, og kall på ham den stund han er nær.

Jesus kommer snart og det skal bli herlig å møte ham som sin Frelser. Har du tatt imot ditt kall?

Må Gud rikelig velsigne ditt

folk, og gi oss en herlig vekkesesånd.

Hilsen fra en søster i Holmsbu.

Til «Misjons-Røsten»

Oslo 26/9 30.

Jesus har bedt mig å bli, bedt mig å stanse hos sig, at han sin fylde kan give og bli gjort herlig i mig. Jeg liksom vintrets gren, har kun i stammen mitt liv, stammen er Jesus alene, i ham, min sjel, da forblit!

Halleluja! Lengde siden er det du hørte noe fra mig, kjære «M.-R.». Kanskje tror du at jeg er omkommet i den larm en hovedstad gjør, men Gud er trofast og slipper ingen, ti det står skrevet: Jeg vil ingen lunde slippe dig og ingenlunde forlate dig. Ti jeg er din forbarmer. Takk og lov!

Sist søndag var vi på stevne i Askim. Vi hadde to rutebiler full av Herrens små, ja det var også noen andre privatbiler med. Været så ikke lyst ut som reiseværer bør være; men når Gud er med så er det solskin om det regner eller sner, ti begge lover hans navn.

Har du lest om de tre menn i ildovnen som sang Herrens lovsang?

Det samme gjorde vi på veien ut og hjem. Fienden hadde planlagt meget, men når Gud er for oss, hvem kan da være imot oss! Hans anslag gikk i grus.

Ankomsten til Askim var gledelig og kl. 10.30 samledes vi i Avholdslokalet, hvor br. Thv. Johansen hilste oss med salmen 133. Det merkedes straks at vi var velkommen, ikke bare fra Oslo, nei dem var kommet langveis fra Drammen, Ski, Sarpsborg og alle omkringliggende steder. Broderen sa blandt annet, når han siterte et vers, at vi som er keiserlige er kommet sammen, ikke for å forhøye oss, nei, men opphøje Kongenes Konge og Herrens Herre. Når den tyske keiser var sammen med sine barn så stod det i avisen, men denne sammenkomst står i himlens bok. Ja, Gud kjenner våre tanker fra det fjerne.

Så lød sangen 423, og 320, så det gav ekko i himlen, derefter stod br. Bysven op og leste salmen 95, 1—5 og stanset ved ordet: Kommer, lar oss syng med fryd for Herren, lar oss rope av glede for vår salighetsklippe; ti Herren er en stor Gud, ja det er visst. Ti vi følte enhver som Herren holdt andakt med den enkelte. Søster Solveig Høiby Hansen sang freidig: Jeg er frelst og døpt og Herrens And velsignet mig o. s. v.

Søstere reiser med budskapet og er ivrig i sin Mesters tjeneste. Esaias sier: Hvor delig er deres føtter på bjergene som forkynner et godt budskap.

Br. Otto Olsen talte derefter og så var det pause.

Om eftermiddag var det misjonsmøte, hvor søster Dagm. Jakobsen og Alfhild Bjerva vidnet om hvad Herren har og utretter dag for dag i dette hedningeland. En nyfrelst ung broder som tilhører søndagsskolens musikk sang «Jeg elsker de naglede hender» o. s. v. Br. Arne Wold og søster Borghild Ruud spilte med. Derefter vidnet de unge brødre

og det gikk slag i slag. A. Wold vidnet ut fra Ap. gj. om Kornelius, hvordan Gud frelste denne mann og hvordan han øvde denne åktig i samme velsignelse som vi. Ikke i strev og mas, men han opsendte Herren takksigelse og gav almisser. Han var kjent og blev kjent. Ti ingen blir så kjent som Guds barn. Oskar Karlsen talte også om «Herrens fylde» og sa at Herren er ingen karrig Gud, men han gir uten personsanselse. Br. Holm, Sarpsborg, vidnet også, og fortalte hvordan Gud har besøkt byen. Da frydet mitt hjerte sig, ti for vel 23 år tilbake gav jeg Gud mitt hjerte og sa som Hans Nilsen Hauge. «Jeg har svoret Herrens And troskap og lydighet.» — Altså Herren er på besøk der og sjele frelser og helbrede av all slags sykdom. Han tilkommer all ære.

Vi har også mange folk på møtene i 38 og friluftsmøtene er godt besøkt. Derfra følger mange med op på møte i nr. 38, hvor vi vidner om Guds nåde i Kristus Jesus.

Som sagt vi har intet annet for oss enn å si til folket: Kommer, lar eder forlike med Gud; ti snart kommer Guds barns oppbrudd, ti den Hellig And sier at Herren er såre nær. Jesus sier: Når I ser tegn som skjer her og der, så vid at tiden er inne, da menneskenes sønn kommer; men vær våken og går ikke efter dem som sier her eller der er Kristus; ti mange falske Kristuser skal komme i mitt navn, men følg dem ikke.

På stevnet i Askim kom flere på kveldsmøtet og bad Herren om nåde, ja noen blev salvet og helbredet. Så reiste vi tilbake med minner om en herlig dag Herren gav sitt folk og med et smalt gjensyn, hvis ikke Herren kommer før. I så fall skal vi holde stevne sammen med Jesus og Faderen og alle våre kjære som gikk forut. Takk og lov! Der skal bli sang som aldri hørtes før, tenk når de samles fra Øst og Vest, Syd og Nord. Hvit og sort, rød og brun, og alle andre. Da skal vi syng om Lammet, som var verdig til å slaktes for dig og mig, derfor bør æres den som æren er verd. Ja, Gud er god!

Broderligst hilsen

Herm. Zeller.

Fra Sarpsborg.

Det er sikkert mange rundt omkring som venter på å få høre mere fra Sarpsborg. Gud har gjort store og herlige ting på dette sted ihøst.

Br. Olsen har virket her noen uker og det har vært en enorm søkning til møtene. Enkelte dager har mange gått uten å komme inn og det har vært trengsel helt ut til fortauet.

Mange sjele er vunnet for Herren på disse møter; syke er blitt helbredet og det har vært dåp fire ganger hvor 10 sjele har latt sig begrave med Kristus ved dåpen til døden.

Av predikende brødre har vi hatt besøk av A. Andreassen, O. Karlsen, A. Bache, E. Lunde og misjonærene Dagmar Jakobsen og Olga Schult, som alle har båret frem av det herlige ordet i Anders kraft. Br. Stray fra Kr-sand var også på et kort besøk.

Lørdag 27. september spredtes

budskapet om at vår kjære broder Adriansen hadde vandret hjem til Herren. På dager i forveien hadde han vært med på vekkelsemøtene i Misjonshuset og vidnet om Herren. Broderen var en av de stille godmodige, som alltid hadde et godt ord å si om Herren.

Lørdag 4. oktober foregikk begravelsen på St. Olavs gravlund, hvor en mengde mennesker var møtt frem. Otto Olsen talte i kapellet.

Efter begravelsen var det en gild minnefest i Misjonshuset, hvor mange vidnet om Herren. Vår avdøde broders sønner og sønnesønner kunde alle vidne om at de hadde funnet den frelser som deres far og bestefar hadde tjent inntil sin død.

Fem sjele overgav sig til Herren ved avslutningen av minnefesten.

Vekkelsemøtene fortsetter i Misjonshuset. Br. Olsen har reist, men kommer antagelig snart igjen. Foreløpig har vi ingen tilreisende evangelist her, men tilreisende evangelist sees i forsamlingen ca. hundre uferleste som søker til våre offentlige møter. Guds And merkes følger i vår midte.

Gud gi at denne vekkelse måtte trenge sig gjennom hele vår by med kraft. S. T.

Vennene i Kråkstad

har bestemt avskjedsfest for predikant O. Karlsen søndag 26. oktober. Da br. Karlsen har bygget hus i de dyre tider og nu måtte selge det med tap og han derved er i vanskelige økonomiske forhold, gis herved venner anledning til å sende ham litt økonomisk støtte. Hvis noen ønsker det kan bidrag sendes til «under-tegnede. Det vil bli kvittert i «M.-R.» og beløpet overlevert broderen på festen. Send dine bidrag — store eller små — og husk: Hvad du gjør for en av Guds små, har du gjort for Jesus.

G. Iversen,
Boks 32, Sarpsborg.

Misjonsbelop.

Innkome belop til søsknene Desmonds misjon, India, i tiden 5—5—1930 til 30—9—1930:

Fra den tidligere kasserer br. G. Larsen, hans kassabeholdn. kr. 70,18, renter 3,00. Fra venner i Espeland ved Sofie Solberg 140, venner i Møsterhamn v. Chr. Størksen 50, fru A. Holm, Halden 50, str. Sofie Bryntesen, do. 10, str. Julie Elide, Herre 15, venner i Sætre, Hurum v. str. H. Svendsrud 150, venner i Austefjorden v. Joh. Nes 22,38, venner i Sandefjord v. B. Wejer 50, Jens Glittenberg, Møsterhamn 25, O. M. Olsen, Halden 100, H., do. 25, A. Malm, Idd 5, Marie Johansen, Oslo 10, Andr. Eiddet, Herre 30,00, A. Malm, Idd 10, str. W. Hals, Halden 10, Eline Olsen, do. 10, venner i Sandefjord v. Wejer 50, søsterringen i Betel, Volda, v. M. Hoidal 40, A. Malm, Idd 5, H., Halden 5, venner i Sætre, Hurum v. H. Svendsrud 150, str. W. Hals, Halden 10, familien Svendberg Fosseløkken 30, venner i Sandefjord v. Wejer 50, for hvilke belop herved kvitteres med en hjertelig takk til den enkelte giver. Herren vil selv gi lønn herfor, mangefold.

Broderligst

Hardy O. Mossberg,
Halden.

PÅ REISE

Av predikant O. Karlsen.

Nåd og fred vordet dig til del, du kjære «Misjons-Røst» som bringer det glade budskap rundt om på vår jord. Ifjell og dal, på de mørke forsømte steder, der mange av Guds kjøpte skapning ligger innsnøret i buskesnarene som der holder på å forblø. Også der har Herren får som skal tilhøre hans hjord. Ordspr. 24: 11.

Sist vi skrev til dig, var vi i Idd. Familien J. Nordgård som er flyttet dit tok med oss med all villighet. Der er et stort stenhuggeri, som flere brødre i Herren arbeider. Der hadde vi mange bibeltimer som de ærlige Guds barn gledet sig over, og ønsket at disse bibeltimer skulde ha fortsatt en hel måned. En dør i ordet var av Herren opplatt for oss og Herrens velsignelse hvitte over oss.

Kobbersmeden møtte oss for å stå oss imot, og gjøre oss ond. Herren skal betale ham etter hans gjerninger. Vokt eder for ham! 2. Tim. 4: 11-14., Rom. 16: 17. Gal. 5: 19-21, Jak. 3: 11-16.

Skyr det onde under alle skikkelser —!

Gud signe mine kjære i Idd! 1. kor. 16: 23-24.

Da de ventet oss i «Elim», Tistedalen, drog vi dit med fredens budskap og vi blev hjertelig hilst velkommen!

Deres forstander Br. Olsen, reiste til Oslo da baptistene hadde sin store konferanse i de dager. Og vi fortsatte å tale Guds ord til folket i «Elim» — og vennene fulgte nøye med, og priset Gud i det. Salm. 56: 11, og ungdommen sang og spilte med liv og lyst, og brødrene deltok med i bønn og vidnesbyrd. Og den gode olje fløt over oss. Salm. 133. Mange av vennene i «Elim» kjennet vi fra vår ungdomstid, en glede å få samles med dem om ordet og i bønn. Forstander Olsen er en ung kjekk br., som elsker den hele og fulle sannhet og er nidkjær for den, og står den ut i tide og i utide. (2. Tim. 4: 2.)

Gud signe disse kjære venner fremdeles. De bad oss snart komme igjen, og det skal bli oss en glede, da Herren legger det til rette for oss.

Vårt herberge hadde vi hos den opofrende gavmilde familien Bye, som hilste oss hjertelig velkommen! Vi har hatt den glede å gjeste dette hjem flere ganger. De har ikke glemt gjestfriheten, som så mange i vår tid har gjort. Hebr. 13: 1-3. Derfor skal barm hjertighet og fred vordet dem til del. Amen. Rom. 7: 10. Matt. 10: 40-42.

Str. Bye, er meget syk til sitt legeme. Vi oppfordrer enhver som leser disse linjer: «Bed — bed for henne !!!»

Da turen stod til Borgen pr. Sarpsborg, sa vi farvel med de kjære i Tistedalen, Løkken og Halden.

Fred over Guds Israel! 5. Mos. 33: 25-29.

Borgen, sier konduktøren. — Og vi ut, og da beneformann D. Pettersen med sin kjære familie bor her, må vi inn og hilse på disse Guds elskelige, og de var vel tilfreds og smilte som en sol. Da de venter oss hos familien G,

Banda-misjonen.

Regnskap over de gjennom menigheten i Betania, Kongsberg, innkomne og utsendte midler til Rachel Edwardsen i tiden 1/1-30/9 1930:

Pr. Saldo pr. 1/1 1930	kr. 5.00
An. 27/1 1930 M. Ringskoga til Rachel og Hilda	kr. 93.85
An. « ved menigheten i kollektør og direkte bidrag	« 98.50
Pr. 28/1 1930 sendt Rachel Edwardsen	« 0.70
« « Porto	« 103.85
An. 3/3 1930 ved menigh. i koll. og dir. bidrag	« 102.83
Pr. 4/3 1930 Sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 120.28
An. 7/4 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 119.21
Pr. 8/4 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 106.95
An. 5/5 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 105.56
Pr. 6/5 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 40.00
An. 19/5 30 I. R.	« 102.05
An. 9/6 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 141.05
Pr. 10/6 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 149.97
An. 14/7 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 148.25
Pr. 15/7 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 143.60
An. 19/8 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 142.04
Pr. 19/8 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 20.00
An. 19/8 30 Signe Fetvet	« 2.50
An. 19/8 30 Anders, Einar, Arne, Molfrid og Lilly i søndagsskolen	« 45.00
An. 22/9 30 A. Sfalstad	« 88.21
An. 22/9 30 ved menigheten i koll. og dir. bidrag	« 154.79
Pr. 23/9 30 sendt Rachel Edwardsen	« 1.10
« « Porto	« 0.21
An. Balanse	« 0.21

Kr. 1021.47 kr. 1021.47

Pr. Saldo pr. 30/9 1930 kr. 0.21

Idet jeg alene ønsker å gi Herren all takk og pris for hans underbare nåde og hjelp, vil jeg også få bringe våre søstre og venner derutes hjerteligste takk til enhver som var med i bønn og ved offer. Herren kommer og han skal ikke dryge, og hans lønn er med Gud velsigne Eder alle som var med her og Gud velsigne enhver broder og søster som er med hvorsomhelst rundt vår ganske jord og løfter korsets banner. «Bli tro inntil enden så venter Livets krone.

Med hjertelig broderhilsen

For Rachel Edwardsen og menigheten i Betania
O. Langerud.

Iversen gikk til dit, vi er alltid så hjertelig velkommen til denne familie. Her har vært vårt herberge da vi er på de kanter. Den kjære Gud hengivne husmor har ligget syk 2 1/2 år, og kan ikke røre arm eller ben, må stelles som et barn.

Vi oppfordrer alle Guds barn: Ta henne alltid i bønn, så Herren legger sine hender på henne og da står hun op.

Glem ikke dette bønnemne; Da Borgenhaugen ligger ca. 4 km. fra Sarpsborg hadde vennene innstillet sine møter på grunn av at misjonær Otto Olsen hadde vekkelse i «Misjonshuset» i Sarpsborg, som er en av byens største lokaler. Dette lokale var fylt hver kveld — ca. 6-7 hundre mennesker. Vi blev oppfordret av Br. Olsen å tale Guds ord til folket, og det var det oss en glede å gjøre. Unge og gamle gråt og bad om frelse, og syke blev friske, Guds folk blev velsignet og fornyet i sin ånd, og Guds rike blev fornyet ved evangeliet, en underbar tid fra Herren i Sarpsborg nu. Br. Olsen er en renhertett mann som gir folket Guds ord uforsfalt og er hjertefrelst for all parti og med glede arbeider med alle dem som elsker den Herre Jesus, og derfor kan Gud få bruke ham, og Herren bjoer hans fiender. — Ap. 3: 9 og salm. 81: 14-15 fg.

Et ord kan tolke de salighetsbølger Herren har sendt over Sarpsborg — mulig den siste innbydning de får. —

Da vi ikke har vært hjemme på ca. 4 måneder, reiste vi hjem en tur, og blev hjemme i fire dager. Lørdag 20. september reiste vi til Askim og br. J. Dal møtte på st. og hilste oss velkommen, da de frie døpte vennerne hadde arrangert stevne søndag 21. septbr. Der var venner fra Drammen, Oslo, Ski, Sarpsborg, Trøgstad, Mysen, Skiptvet, Tomter, og flere steder, — et stort folkehav og midt i havet var Jesus! Det beste stevne jeg har opplevd i dette år. Synderen gråt og bad om frelse, Guds folk blev underbart velsignet, flere syke blev salvet og bedt for. Mange misjonærer og predikanter var møtt frem og alle hadde et godt budskap fra Herren til folket. Br. Thv. Johansen åpnet stevnet med å lese salm. 133, siden et herlig bønnemøte. Br. Otto Olsen fortsatte å tale om forsoningen i Kristus, og derefter gikk vidnesbyrd slag i slag hele dagen under mange gledes-åter, «Ère være Gud. Det største musikkorps jeg har sett var møtt frem, som sang og spilte av hjertens lyst og glede. Derefter vidnet de med fryd om sin frelser. Ja, en hellig atmosfære hvilte over hele folkehavet. Om dette stevne kunde være meget å referere om, men min artikkel er rent for lang som den er.

En kjær hilsen til alle de hellige. — Ef. 6: 23-24.

O. Karlsen.

Den berømte

engelske kunstmaler Turner blev engang av en dame spurt om hvad der var hans hemmelighet. Han svarte: — Jeg har ingen hemmelighet, men bare stridt arbeide. — Dette er imidlertid den hemmelighet som mange aldri lærer. Og derfor gjør de heller ikke noe fremskritt. Arbeidet er det store som omskaper verdens felhet til skjønhet, dens forbannelse til velsignelse.

FOR FAMILIENS YNGSTE

LUTHER SOM BARNEPIKE

«Det var en aften Luther satt i sitt studerværelse. Han satt og tenkte på en preken han skulde holde. Da åpnedes døren og hans kone stikker hodet inn og sier:

«A, Martin, jeg har så meget å gjøre! Vil du gjøre mig den tjeneste å sitte her ved vuggen til Hans, så jeg kan få gjort det jeg skal?»

Luther var villig med en gang, enda han også hadde det trevelt. Han satte sig med sin bibel ved guttens vugge, som hans kone bad ham.

Mens han sitter der og betrakter sitt lille sovende barn, faller han i dype tanker. Han blir ganske overveldet ved tanken på at Guds enbårne Sønn engang lå i krybben som et slikt lite, hjelpeløst menneskebarn. Han måtte ta sin luth med av veggen og stemme den. Og der ved vuggen til lille Hans diktet, komponerte og sang Luther salmen: «Fra himlen høyt jeg kommer her.» Denne salme som nesten hele den kristne verden kan.

Og mens han satt der og sang, blev han så glad at han etterpå takket sin Kåthe fordi hun forstyrret ham i hans studier og bad ham sette sig ved vuggen.

PA ET SYNKENDE SKIB

For mange år siden gikk et stort skib «London» under ved et stormskue bukt, og over 200 mennesker døde i bølgen. Men midt under stormens brusen hørte man noen av de passagerer fra, og Guds ord ledet sig høitidelig fra deres leber. I et blikk, da man heiste en eneste brettbord, så man at en misjonær hadde cer stod ombord på det synkende skib, rev sin kjole av og kastet den ned i ten, for at det kunde skjermes en overlevende mot kulden.

Er det ikke et langt skjønnerie hva en hva man er i en tid slik som denne: annet skibs forlis, hvor sjøfolk truet svake kvinner og barn med menneskenes borte fra redningsbåten for selv å berge livet? Her så vi mennesker, der holdt sitt stakkars liv for det høieste gode og akte mere verd enn forberelse og en samvittighet. På det første omstøt var der kristne, i hvem Kristus hadde vunnet skikkelse. Han, der sier: «Hjelp det et menneske, om han er en ganske verden og tok skade på sjel?»

Den sjel som velsigner skal trives.

Ordspr. 11, 25.

Hvis du ønsker å bli velsignet i din sjel, må du ikke lukke ditt forråkskammer til, men åpne det og utdele av dets gode gaver til de fattige. Gjerrighet og begjærighet er verdens vei til rikdommen. Guds barn oppnår ikke lykken ad Genne vei. «Der er den som strøp ut og får ennu mere; og der er den som holder tilbake mere enn rett er, og det blir kun fattigdom,» sier Herren. Troens vei til vinning er gavmildhet. Prøv denne vei, og du skal få se at du som belønning for dine rikelige gaver, skal velsignes med så meget godt som det vil være heldig for dig å motta.

Det er selvfølgelig ikke derfor sagt at du skal bli rik. Du skal «trives», men det vilde ikke være heldig om du skulde «trives» for godt. Store rikdommer vilde kanskje gjøre oss så tungvindte som korpulente mennesker i almindelighet er, gi oss et anfall av dårlig fordøielse og kanskje et fethjerte på kjøpet. Hvis jeg bare «trives» så godt at jeg er sund og frisk, er jeg fornøyd, og når Herren gir mig mitt daglige brød, bør jeg være tilfreds med det.

Men der er en annen slags, en høiere, en åndelig «trivsel» som vi burde ettertrakte mere enn noe annet. Denne «trivsel» er en følge av et inderlig samfund med Gud og et hellig liv og en god omgjengelse blandt våre medmennesker. La oss ikke være gjerrige når det gjelder å utdele velsignelser til andre; ti da skal også våre egne hjerter sikkerlig komme til å hungre. La oss være rundhåndet, la oss utdele rikelig, så blir vi lik vår Mester. Han gav sig selv for oss, skulde da vi akte noe for godt for ham?

Spurgeon.

Ulykkestifeller i den åndelige verden.

Frk. Selvrådig blev så alvorlig forgiftet ved å lese en godlig roman, at hun om søndagen kunde fordiøpe den åndelige gaver av Guds ord, men måtte bære sig hjemme.

Et fremragende kirkemedlem mistet livet ved at han gav sig av med politikk i all den tid han hadde, og han hadde utdelt alle hans skatte og lesning av Guds ord!

Frk. Verdenskjær er kommet alvorlig, om ikke ubotelig til å døde, idet hun har kvalt både de fysiske og sitt åndelige liv ved å følge verdens moter i klær og drakt!

Fr. Pliktforsømmer er blitt åndelig forkrøpelt ved sin uaktsethet navnlig i småting!

Fr. Snakkesalig, hvem hadde betrodde meget av åndens kraft, både for Gud og mennesker, har mistet denne kraft i spillen tiden med lettsindighet mensignis passiar o. s. v.!

Fr. Sløv lider av nesten å komme lammet, forsåket at han har forsømt å gve og ta ke de gaver Gud har gitt ham!

Fru Tjene-to-herrer er for alvorlig avgått ved døden av tæring. Hennes liv tæredes langsomt hen, og tross for hennes itherige bestræbelser for å tjene Gud og bli sig gode venner med verden!

Fr. Lilletro er blitt tatt til fange. Han forsømt å bruke sin skjold i et håndgemte med fienden, fordi han tenkte: «Det kan de ikke nytte noe.» Blev derfor alvorlig såret og tapte motet og falt så som et lett bytte for sine motstandere!

Fr. Selvtillid er kommet sløvt tilskade ved et fall. Ved å vandre på vanhellig og forbannelsgrunn gled hans føtter og styrtet ned i en forferdelig grunn!

Utgitt ved en redaksjonskomité

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg

NUMMER 21

Frå str. og br. Pat H.

Kjære venner Fred! Ti efter som visdom kjæte fan Gud for sine darskap tror.

Hvilken underen har å hand helt anderledes tenkemåte, men alle Herrens st trofasthet mot hans pakt og Her ute på vi anledning til gjennom årtu kunnskap har sig og søke h avguder og de måter. Men dand bunnem i dem som synlige for ikke ens mørke.

Når man ly mørkede fort som har blitt sker som trod ne og oparbeidet kommande kårilig bringe hjertet roper ne disse form saanhetene om må få utf den enkle tro og hans fu verk. Det sy Vestens lær makt i sig til deres darska der. Og når Kina for kor nyt avallt hel del misj forandring frihet til re de selv hadd holdt gåend på nytt at ved makt. Hetafulle He kette stede ne, da de s dem for op Sen, og ma forsamling.

For oss evangelium frelse for alledes be forkynnelse dem som s Hvilket skap for h er for alle nasjonalitet fot hos Ja ker, lærde ke, ansett seelse har